

بیانیه کمیته هماهنگی در مورد گرانی و تاثیر آن بر کارگران

با گذشت حدود یک ماه از نیمه دوم سال 91 و گرانی اقلام مصرفی، بسیاری از خانواده های کارگری در تامین مایحتاج زندگی ناتوان مانده اند و حتی قادر به رفع ابتدایترین نیازهای خود نیستند. ما شاهد موج دیگری از افزایش قیمت ها هستیم که سفره های خالی کارگران را خالی تر نموده است و هر روز بیکاری را بیشتر در کارگاه ها و کارخانه ها می بینیم. این بحران ذاتی سرمایه داری به بهانه های تحریم ها و حذف یارانه ها و نبود ارز خارجی، سایه ی شوم خود را بر کارگران و مردم تنگست می گستراند و معیشت کارگران و قدرت خرید آنان را پایین آورده است. این ناامنی فضای زندگی کارگران، در ادامه ی همان سیاست های نئولیبرالی سرمایه داری، برای استثمار هر چه بیشتر کارگران و سودخواهی بیشتر است. سیستم سرمایه داری با استفاده از این بحران شرایطی را به وجود می آورد که در آن مجال برای کارگران باقی نماند که بدنبال حق و حقوق خود و افزایش دستمزدهای زیر خط فقر باشند. کارگران در چنین شرایطی به خاطر ترس از بیکاری تن به هر بی حقوقی و استثمار می دهند؛ و برای اینکه بتوانند گوشه ای از مشکلات اقتصادی خود و خانواده هایشان را بر طرف کنند، به ناچار ساعات کار طولانی تری را متحمل می شوند. با این وجود می بینیم که هر روز فقر و گرسنگی بیشتری به آنان تحمیل می شود. صاحبان سرمایه از این بحران هاست که بیشترین سود را به جیب می زنند و شرایط لازم را برای استثمار بیشتر کارگران را فراهم می کنند.

اما سوال اصلی این است که چرا باید کارگران قربانیان اصلی بحران و آشفته گی اقتصادی باشند؟ روزی نیست که کارگر استرس و ترس سر تا پای وجودش را فرا نگیرد و هر دقیقه و ساعت نیست که به او خبر ندهند که برنج، روغن، گوشت و مرغ، اجاره مسکن و دارو و ... گران شده. در واقع کارگران قدرت خرید خود را از دست داده اند و این کمبودها خانواده - های کارگران را با بیماری های جسمانی که توان معالجه ی آن را هم ندارند، روبه رو کرده است؛ و مضاف بر این، فرد را دچار بیماری های روانی می کند و زمینه را برای بروز معضلات اجتماعی فراهم می کند. به طور کلی آشفته گی اقتصادی، دستمزدهای زیر خط فقر، بیکاری و ... اوج بردگی طبقه ی کارگر را نمایان می کند. در حالی که میزان حقوق تعیین شده توسط نهادهای غیرکارگری برای کارگران هیچگونه تغییری نکرده است.

در این شرایط از طرفی بازاریان به وضعیت پیش آمده - که سود آنان را کم نموده است - اعتراض کرده اند؛ و از طرفی دیگر برای جبران این وضعیت دست به احتکار زده و با گران فروختن اجناس، دامنه ی بحران را رو به ما کارگران گسترش می دهند.

به خاطر ملموس بودن وضعیت نابه سامان اقتصادی، سیر صعودی چند قلم از کالاهای اساسی را در جدول زیر آورده ایم:

نام کالا	میانگین قیمت در اول مهر (تومان)	میانگین قیمت در اواخر مهر (تومان)	
برنج	25500	35000	
روغن مایع (16 لیتر)	48000	60000	
چای	1500	2100	
قند	1400	1600	
مواد شوینده	پودر لباس شویی	1000	1250
	مایع ظرف شویی	1200	1600

5200	4500	ماست (3کیلوگرم)	لبنیات
5200	4100	پنیر (500 گرم)	

همچنان که سرمایه‌داران برای برون رفت از این بحران به سطح معیشت و درآمد کارگران حمله می کنند، کارگران نیز باید با این سودخواهی مقابله کنند و اجازه‌ی تحمیل فقر و گرسنگی بیش از این را به خود ندهند.

تجارب تا کنونی، ما کارگران را متوجه این مسئله نموده است که اعتراضات فردی و کارخانه‌ای و تجمعات پراکنده جلوی ادارات و نهادهای دولتی به تنهایی کارساز و راهگشای این معضل بزرگ نبوده و نیست . برای مقابله با این وضعیت چاره- ای جز مبارزه‌ی متحد و متشکل نداریم. باید با ایجاد تشکل‌های خود ساخته‌ی کارگری، برای دسترسی به یک زندگی انسانی تلاش کرد و در محیط کار و زندگی با هم طبقه‌ای‌هایمان حول مطالبات بر حق خود گرد آمده و به فکر چاره باشیم.

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

23 مهر 1391